

Volume 24, Issue 1
June 2026

ISSN 1731-8297, e-ISSN 6969-9696
<http://czasopisma.uni.opole.pl/index.php/osap>

ORIGINAL ARTICLE
received 2026-02-?????1
accepted 2026-04-27

Kategoryzacja uczelni prowadzących kierunek prawo

Categorization of the universities offering the study major of law

MAREK ROCKI

Szkoła Główna Handlowa
ORCID: 0000-0001-9705-5726, [e-mail](#)

Citation: Rocki, Marek. 2026. Kategoryzacja uczelni prowadzących kierunek prawo. *Opolskie Studia Administracyjno-Prawne* 24(1): 115–127. DOI: 10.25167/osap.6139

Abstract: The aim of this article is to compare the outcomes of grouping universities offering courses in law. These results were based on administrative data obtained from the national system designed for monitoring the economic stand of graduates, but were developed using different methods. Relevant data on the graduates completing their studies between 2014 and 2019 were used, as data concerning the fifth year after graduation are available for these study subjects. The results indicate a partial overlap, which may indicate the existence of a group of universities whose graduates are consistently better valued in the labor market than those completing other colleges of higher education.

Keywords: university ranking, quality of education, university categorization

Abstrakt: Celem artykułu jest zestawienie wyników grupowania uczelni prowadzących kierunek prawo, sporządzonych na podstawie danych administracyjnych z ogólnopolskiego systemu monitorowania ekonomicznych losów absolwentów, ale opracowanych różnymi metodami. Wykorzystano dane o absolwentach z lat 2014–2019, gdyż dla tych roczników są dostępne dane o piątym roku od ukończenia studiów. Uzyskane wyniki wskazują na częściowe pokrywanie się wyników, co może świadczyć o istnieniu grupy uczelni, których absolwenci są trwale lepiej niż inni oceniani na rynku pracy.

Słowa kluczowe: ranking uczelni, jakość kształcenia, kategoryzacja uczelni

1. Wprowadzenie

Ostatnie lata przynoszą rosnącą liczbę publikacji związanych z analizą jakości kształcenia w szkołach wyższych. Między innymi autorzy wiążą tę jakość z zatrudnialnością (rozumianą jako relatywnie szybkie znalezienie adekwatnie wynagradzanej pracy, por. Rocki 2024, Sursock 2021), a także z rankingami. Twórcy rankingów szkół wyższych wskazują, że służą one uporządkowaniu informacji i przekazaniu potencjalnym odbiorcom narzędzia do porównywania uczelni. Wynika to z faktu, że głównymi odbiorcami rankingów są zazwyczaj kandydaci (poszukujący optymalnego miejsca do zdobywania wiedzy), pracodawcy (poszukujący narzędzia w naborze pracowników), ale także same uczelnie i rządy analizujące (w znaczącej części krajów finansujące uczelnie) ich działanie.

Z tego powodu rankingi szkół wyższych stały się samoistnym bytem, nazywanym nawet przemysłem rankingowym (Altbach 2021, s. 23). Liczba rankingów skłania do ich porównywania i analizowania, a także do stworzenia kodeksu dobrych praktyk legitymizującego ich twórców (por. Barron 2017; Berlin Principles 2006; Donetskaia 2017; Karadg, Belenkuyu 2020). Warto dodać, że opracowywane są swego rodzaju przewodniki metodyczne dotyczące rankingów (Merisotis 2002), a nawet powstał podręcznik dotyczący rankingów (Hazelkorn, Mihut [red.] 2021). Powstają też publikacje analizujące wyniki różnych rankingów tego samego typu uczelni (por. Tomlison, Butler 2026).

Częstym problemem w analizowaniu rankingów jest to, że ich autorzy skupiają się na wskazaniu kryteriów, które służą do skonstruowania wskaźnika syntetycznego, a pomijają istotne – z punktu widzenia analiz wielowymiarowych (por. Nykowski 2001) – zagadnienie przygotowania pierwotnych danych do obliczeń. Wpływ na wyniki ma bowiem to, w jaki sposób sprowadzono dane do porównywalności (standaryzacja, unifikacja, normalizacja) i w jaki sposób ustalono wagi (Liu, Cheng 2007, Irfan 2024). Problematiczne są także źródła pozyskiwania danych (Wiberg 2015).

Z tego powodu uzasadnione jest poszukiwanie rankingów intuicyjnie zrozumiałych, które nie budzą znaczących kontrowersji w zakresie doboru kryteriów. Jednym z takich rankingów jest model oceny zaproponowany w artykule Steca (2025), dedykowany uczelniom oferującym studia na kierunku prawo. W rankingu tym wykorzystano dane administracyjne publikowane przez ogólnopolski system monitorowania ekonomicznych losów absolwentów (www.ela.nauka.gov.pl), dane z systemu RADon oraz z Ministerstwa Sprawiedliwości. Wykorzystane dane z natury rzeczy spełniają postulaty porównywalności, o której mowa wyżej. Zasadniczym wynikiem jest pogrupowanie uczelni w zbiory o podobnych cechach. Wykorzystano przy tym grupowanie według kwartyli, a analizowano względne wskaźniki bezrobocia, zarobków (będą one opisane w dalszej części tekstu), selektywność w rekrutacji (liczba kandydatów na jedno miejsce) i wyniki egzaminów zawodowych. W artykule Stec (2025) obliczeń dokonano dla rocznika absolwentów

kierunku prawo, który uzyskał dyplomy w roku 2023. W momencie pisania tego artykułu były to dane najnowsze, a dotyczyły sytuacji na rynku pracy absolwentów rocznika 2023 w rok po ukończeniu studiów (w szczególności chodzi o wartości wskaźników bezrobocia i zarobków).

Bezpośrednią motywacją do napisania niniejszego tekstu była chęć zestawienia wyników grupowania według kwartyli, przedstawionych we wskazanym wyżej artykule, z klasyfikacją uczelni opartą na wartościach wskaźników bezrobocia i zarobków obliczonych również dla piątego roku po uzyskaniu dyplomu. Takie grupowanie wynika z kategoryzacji, którą można dla „prawników” opracować metodą zaproponowaną w: Rocki 2022.

W niniejszym artykule wzięte zostaną pod uwagę dane o pierwszym i piątym roku od uzyskania dyplomów, a są one dostępne dla osób, które uzyskały dyplomy w latach 2014–2019. W przekonaniu autora sytuacja absolwentów na rynku pracy w piątym roku od ukończenia studiów w mniejszym stopniu zależy od prestiżu uczelni, a bardziej od rzeczywistego przygotowania do potrzeb pracodawców. Uzasadnienie takiej tezy znajduje się w dalszej części tekstu.

Oczywiście analizy absolwentów kierunku prawo z jednej strony muszą uwzględniać specyfikę systemu ich zatrudniania (Rocki, Werner 2021), ale z drugiej strony kierunek ten ma utrwalone kanony w dydaktyce i dzięki nim porównywanie losów absolwentów na rynku pracy jest bardziej wiarogodne niż np. w przypadku kierunków zarządzanie czy informatyka.

Celem analiz było po pierwsze wskazanie na – intuicyjnie oczywiste – zróżnicowanie na rynku pracy sytuacji absolwentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych oraz uczelni publicznych i niepublicznych. Po drugie, dokonano kategoryzacji dla absolwentów studiów stacjonarnych uczelni publicznych łącznie roczników 2014–2019 oraz odrębnie rocznika 2019 (jego dotyczą najnowsze dostępne dane o piątym roku po studiach), by zestawić je z klasyfikacją dokonaną w artykule Steca (2025).

W pierwszej części opracowania prezentowane są wyniki dla uczelni publicznych i niepublicznych w podziale na absolwentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych (Woźnicki, Morawski 2002). Uwzględnienie w tym miejscu analizy trybu studiów wynika z tego, że o ile sytuacja takich osób w pierwszym roku po ukończeniu studiów jest silnie związana z ich pracą podczas studiów (Andrews, Higson 2008; Okay-Somerville, Scholarios 2015; Rocki 2021b), to w piątym roku – podobnie jak w przypadku absolwentów studiów stacjonarnych – bardziej związana jest z efektami kształcenia.

2. Część 1: Źródło danych i metoda analiz

Źródłem danych do omawianych dalej analiz są informacje gromadzone i udostępniane przez ogólnopolski system monitorowania ekonomicznych losów absol-

wentów (www.ela.nauka.gov.pl). Są to dane administracyjne, a więc dane nieobciążone wadami danych ankietowych (por. Jasiński, Bożykowski, Zając, Styczeń, Izdebski 2015), ale jednocześnie nie pozwalają na analizy możliwe w przypadku danych ankietowych¹.

Analizowane będą grupy absolwentów kierunku prawo prowadzonego jako jednolite studia magisterskie² z roczników 2014–2019, zarówno w trybie stacjonarnym, jak i niestacjonarnym (tam, gdzie to będzie istotne, tryby studiowania analizowane będą odrębnie). Dane dotyczą łącznie 43 527 osób, a ich strukturę ilustruje tabela 1.

Tabela 1. Struktura absolwentów kierunku prawo w latach 2014–2019

Rodzaj uczelni	Tryb studiów	Liczba absolwentów	udział absolwentów zarejestrowanych w ZUS (%)	Udział w liczbie absolwentów ogółem (%)
Publiczne	stacjonarne	23 830	98,09	54,75
	niestacjonarne	11 901	98,61	27,34
Niepubliczne	stacjonarne	3 354	96,66	7,71
	niestacjonarne	4 442	97,16	10,21

Źródło: obliczenia własne.

Dla uwiarygodnienia wnioskowania w tabeli zawarto dane o udziale absolwentów zarejestrowanych w ZUS. Jak widać, jedynie w przypadku studiów stacjonarnych w uczelniach niepublicznych udział absolwentów niezarejestrowanych przekracza 3%, co oznacza, że w praktyce dane dotyczą wszystkich absolwentów.

W kategoryzacji wykorzystane będą dane z pierwszego i piątego roku od ukończenia studiów. W prezentowanych dalej wynikach analiz pominięto uczelnie, które nie miały absolwentów we wszystkich badanych rocznikach.

Kategoryzacja zaproponowana w pracy Rockiego (2022) wykorzystuje dane o dwu syntetycznych wskaźnikach charakteryzujących sytuację absolwentów na rynku pracy. Są to: względny wskaźnik bezrobocia (WWB) oraz względny wskaźnik zarobków (WWZ). Określenie „względny” związane jest ze sposobem obliczania tych wskaźników. Przykładowo wynagrodzenia odnoszone są do przeciętnych zarobków w powiecie zamieszkiwanym przez absolwenta. Tak wyznaczone wynagrodzenia względne są agregowane, aby można było uzyskać wskaźniki dla grup absolwentów. Tak więc WWZ dla pewnej grupy absolwentów wynoszący 1 wskazuje, że w grupie tej wynagrodzenia są równe średniej w powiatach zamieszkiwania absolwentów. Odpowiednio WWB wynoszący 1 oznacza, że zagrożenie

¹ Przykładowo nie są dostępne informacje o strukturze płci czy ocenach na dyplomie.

² Istnieje kilka uczelni prowadzących ten kierunek jako studia II stopnia.

bezrobociem w danej grupie absolwentów jest równe przeciętnemu w powiatach ich zamieszkiwania. Przyjęto, że bazową grupą są uczelnie, których absolwenci uzyskują $WWB \leq 1$ i $WWZ < 1$. Wobec tego inne kombinacje wartości tych wskaźników pozwalają wyodrębnić grupy uczelni „lepszonych” ($WWB \leq 1$ gdy $WWZ > 1$ lub $WWB < 1$ gdy $WWZ = 1$) i „gorszych” od bazowych ($WWB > 1$ gdy $WWZ < 1$ oraz $WWB = WWZ = 1$). Uczelnie, dla których przy $WWB > 1$ występują wartości $WWZ \geq 1$, określane są jako osobliwe (relatywnie wysokie zagrożenie bezrobociem połączone z relatywnie wysokimi zarobkami). W praktyce niewielu absolwentów klasyfikowanych jest do kategorii osobliwej (w analizowanym grupach 0,38% osób).

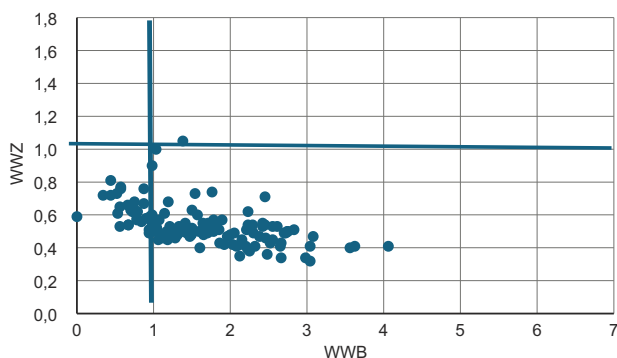
Uzasadnieniem wykorzystania w analizach WWZ i WWB jest to, że zgodnie z danymi z systemu monitorowania ekonomicznych losów absolwentów występują znaczące migracje poza województwo, w którym studiowali. Dane te wskazują także, że absolwenci w znaczącej części podejmują pracę poza metropoliami. W szczególności dotyczy to absolwentów analizowanego kierunku. Przykładowo, w powiecie, w którym studiowali, mieszka 37,29% absolwentów prawa z rocznika 2018, a 31,52% mieszka w innym województwie. Jedynie w przypadku Uniwersytetu Warszawskiego ponad 50% absolwentów mieszka w Warszawie (Rocki, Werner 2021). Oznacza to w praktyce występowanie między innymi różnych kosztów utrzymania absolwentów. Z tego powodu wykorzystanie danych o zarobkach wyrażonych w złotych i informacji o na przykład liczbie tygodni poszukiwania pracy nie pozwala na porównywanie absolwentów. Danymi porównywalnymi są właśnie wskaźniki WWB i WWZ , w których zarobki i zagrożenie bezrobociem odniesione są do wartości średnich dla lokalnych rynków pracy.

Dla uproszczenia zapisu będziemy dalej używać określić: kategoria B dla grupy bazowej, kategoria L dla uczelni „lepszonych” i kategoria G dla „gorszych”.

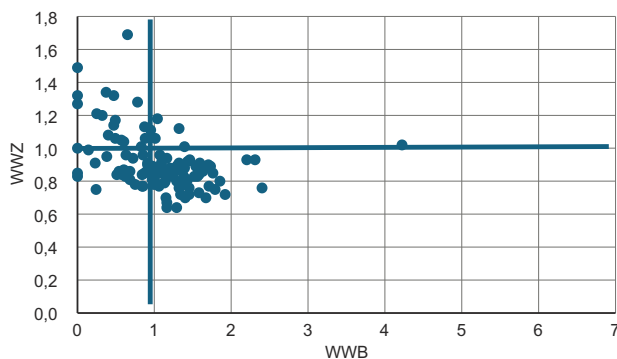
W kategoryzacji wykorzystywane są dane o WWB i WWZ z pierwszego i z piątego roku od ukończenia studiów, łącznie dla roczników 2014–2019. Prezentowane dalej wykresy konstruowano dla uczelni publicznych i niepublicznych dla obu trybów studiów.

Każdy punkt odpowiada grupie absolwentów analizowanego kierunku studiów z jednej z uczelni: na osi poziomej znajdują się wartości WWB , a na osi pionowej WWZ . Dla lepszej czytelności nakreślono linie odpowiadające wartościom WWB i WWZ równym 1. Podana wyżej interpretacja wartości tych wskaźników oznacza, że na każdym z wykresów w lewej górnej części znajdują się punkty odpowiadające grupom absolwentów o lepszej niż przeciętna sytuacji na rynku pracy (kategoria L), a w prawej dolnej części grupy o sytuacji „gorszej” niż przeciętna (kategoria G). Porównanie ułożenia punktów w pierwszym i w piątym roku po uzyskaniu dyplomów wskazuje na ich przesunięcie „w lewo w górę”, a więc na ogólne poprawienie się sytuacji absolwentów na rynku pracy w każdej z przedstawionych grup.

Odnotowując taką prawidłowość, trzeba jednak wskazać, że istnieją nieliczne grupy absolwentów, dla których WWZ w piątym roku po uzyskaniu dyplomu jest mniejszy niż w pierwszym roku (więcej na ten temat: Rocki 2025).

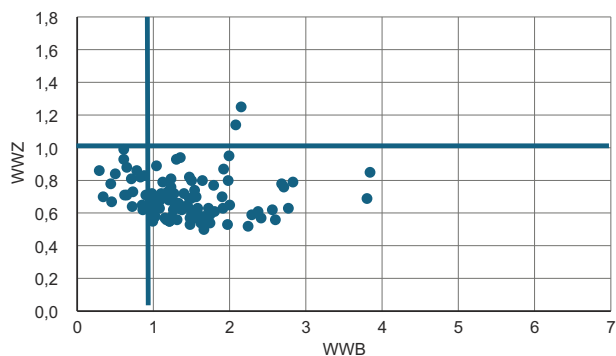
Wykres 1. Wartości WWB i WWZ w pierwszym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów stacjonarnych na uczelniach publicznych, roczniki 2014–2019

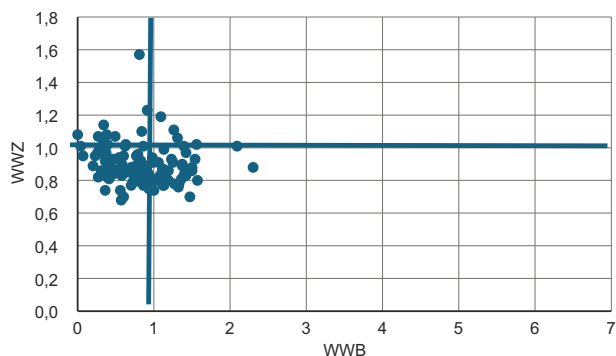
Wykres 2. Wartości WWB i WWZ w piątym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów stacjonarnych na uczelniach publicznych, roczniki 2014–2019

Punkty na wykresach nie odzwierciedlają liczby absolwentów poszczególnych uczelni. Z tego powodu skonstruowano tabelę 2, w której podano udziały absolwentów w poszczególnych kategoriach w piątym roku od ukończenia studiów. W tabeli uwzględniono podział na typ uczelni i tryb studiów. Wykres 9³ ilustruje z kolei zmiany proporcji pomiędzy pierwszym (oznaczanym jako P1), a piątym

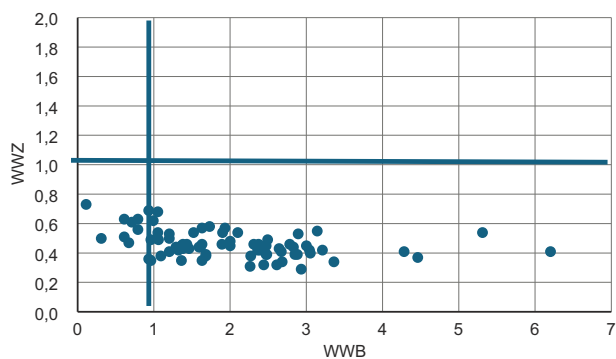
³ Wykres sporządzono, wykorzystując sankeymatic.com

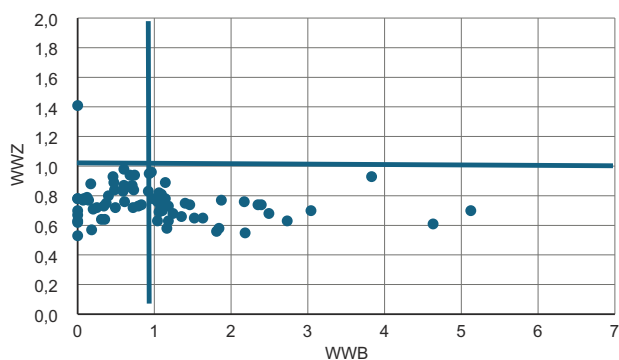
Wykres 3. Wartości WWB i WWZ w pierwszym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów niestacjonarnych na uczelniach publicznych, roczniki 2014–2019

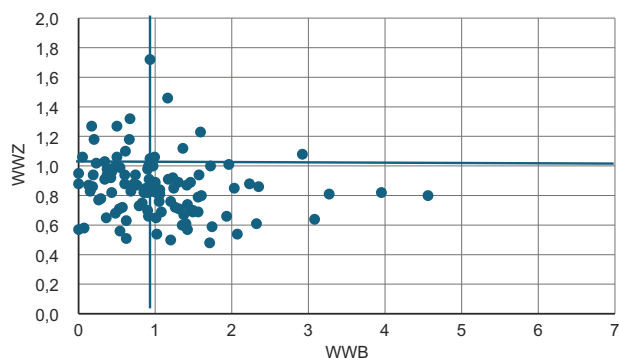
Wykres 4. Wartości WWB i WWZ w piątym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów niestacjonarnych na uczelniach publicznych, roczniki 2014–2019

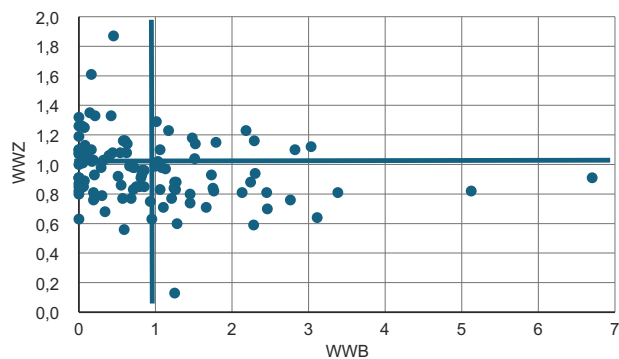
Wykres 5. Wartości WWB i WWZ w pierwszym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów stacjonarnych na uczelniach niepublicznych, roczniki 2014–2019

Wykres 6. Wartości WWB i WWZ w piątym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów stacjonarnych na uczelniach niepublicznych, roczniki 2014–2019

Wykres 7. Wartości WWB i WWZ w pierwszym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów niestacjonarnych na uczelniach niepublicznych, roczniki 2014–2019

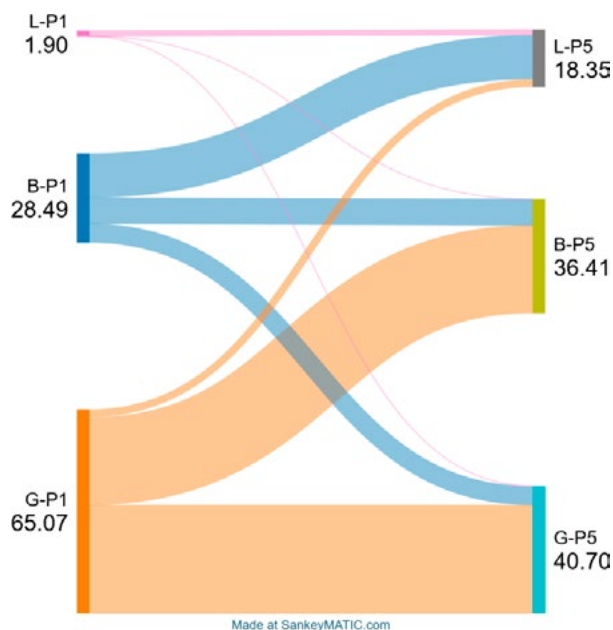
Wykres 8. Wartości WWB i WWZ w piątym roku po zakończeniu studiów dla absolwentów studiów niestacjonarnych na uczelniach niepublicznych, roczniki 2014–2019

rokiem (odpowiednio P5) po studiach dla wszystkich absolwentów roczników 2014–2019.

Tabela 2. Struktura absolwentów w piątym roku

Typ uczelni	Tryb studiów	Udział absolwentów w kategorii (%)		
		G	B	L
Publiczne	stacjonarne	45,77	31,15	19,05
	niestacjonarne	36,89	44,64	16,4
Niepubliczne	stacjonarne	46,12	53,46	0,42
	niestacjonarne	19,56	29,76	33,41

Źródło: obliczenia własne.

Wykres 9. Zmiany struktury absolwentów w ciągu pięciu lat od ukończenia studiów

Na wykresie z lewej strony wskazano udziały absolwentów w kategoriach G, B, L w pierwszym roku, a z prawej strony w piątym roku. Udziały te nie sumują się do 100% ze względu na 4% absolwentów w kategorii osobiwej. Jak można zaobserwować, ogólnej tendencji poprawiania się sytuacji absolwentów na rynku pracy (udział w kategorii L wzrasta z 1,9% do 18,35%, a w kategorii G spada z 65,07% do 40,7%) towarzyszą przypadki pogarszania się wartości wskaźników (np.: z kategorii B do G przeszło 6,09% absolwentów).

3. Część 2: Wyniki analiz porównawczych

Na wstępie tej części rozważań trzeba wspomnieć o rankingu zaprezentowanym w opracowaniu Rockiego (2021a), który – podobnie jak ranking Steca (2025) – opracowany był na podstawie danych o pierwszym roku od ukończenia studiów. Rezultaty tych dwu rankingów nie są wprost porównywalne, gdyż w pierwszym z nich uwzględniono uczelnie niepubliczne, a w drugim uczelnie publiczne, dla których nie było danych w roku 2019. Dla 16 uczelni publicznych, które jednocześnie występują w obu rankingach, współczynnik korelacji wyniku rankingu (obliczony dla wartości „wskaźnika rankingowego” (Rocki 2021a) i „rangi” (Stec 2025)) wynosi 0,7322. Wskazuje to na przeciętną zgodność pozycji uczelni w obu rankingach.

W tabeli 3 zestawiono wyniki rankingu Steca (2025) dla uczelni, które mają absolwentów w rocznikach 2014–2019 z udziałami tych absolwentów we wcześniej opisanych kategoriach oraz z kategorią, która charakteryzuje rocznik 2019. Ponieważ w rankingu Steca (2025) wzięto pod uwagę studia stacjonarne, to dla tego trybu studiów dokonano kategoryzacji. W tabeli tej wartości kolumn „ranga” i „kwartył” zaczerpnięto ze Steca (2025). Kolejne kolumny prezentują udziały absolwentów roczników 2014 – 2019 (łącznie) poszczególnych uczelni w kategoriach G,B,L w piątym roku po uzyskaniu dyplomów, a ostanía kolumna wskazuje na kategorię uzyskaną przez absolwentów rocznika 2019. W tabeli uwzględniono te uczelnie, dla których są dostępne dane w badanych rocznikach. Wykorzystano ogólnie przyjęte skróty nazw uczelni.

Stec (2025) wskazuje, że w pierwszym kwartylu jego grupowania znalazły się „stare” wydziały prawa i jeden nowy (UKSW), a w ostatnim znalazły się jedynie wydziały „nowe”. Biorąc pod uwagę kategoryzację łączną dla roczników 2014–2019 w prezentowanym wyżej zestawieniu także można wyodrębnić cztery grupy uczelni:

- uczelnie, których wydziały miały absolwentów w kategorii L z udziałem większym niż przeciętny (UW, UJ);
- uczelnie, w której udział w kategoriach L i B jest większy niż przeciętny (UKSW);
- uczelnie, dla których udział absolwentów w kategorii B jest większy niż przeciętny (UMK, UŁ, UwB);
- uczelnie, w których udział w kategorii G jest większy niż przeciętny (pozostałe uniwersytety).

Zatem o ile w kategorii L są absolwenci największych polskich uniwersytetów, to w kategorii G są zarówno uczelnie „nowe”, jak i „stare”.

Analizując jedynie rocznika 2019 (najbliższy do rozpatrywanego w grupowaniu kwartyłowym rocznika 2024), dla którego dostępne są dane o piątym roku po studiach (a więc o roku 2024), uzyskuje się jeszcze inne grupowanie:

Tabela 3. Zestawienie wyników grupowania kwartylowego z kategoryzacją

Nazwa uczelni	Ranga	Kwartył	Udział w kategorii w piątym roku (%)			Kategoria dla 2019
			G	B	L	
UJ	93,75	100	0	14,30	65,86	B
UWr	93,75	100	81,91	0,77	0	G
UG	87,5	100	70,33	27,58	2,09	G-B
UAM	87,5	100	65,54	32,89	0	B-G
UW	87,5	100	0	0	95,55	B-L
UKSW	87,5	100	0	50	50	G-L
UŁ	81,25	75	31,07	68,93	0	G-B
UMK	81,25	75	15,96	84,04	0	G-B
UŚ	62,5	75	67,77	30,14	2,08	G
UO	56,25	50	86,65	13,35	0	G
UwB	56,25	50	16,86	83,14	0	G
UMCS	50	50	71,19	27,63	0	G-B
KUL	43,75	50	79,50	20,50	0	G-B
Usz	43,75	50	68,05	31,95	0	G
UWM	37,5	25	85,17	14,83	0	G
URz	37,5	25	66,02	33,98	0	G-B
Średnio dla analizowanych uczelni			40,69	36,41	18,35	

Źródło: opracowanie własne.

- najlepiej wypadają UW i UKSW, których absolwenci w piątym roku są w kategorii L (w pierwszym roku byli odpowiednio w B i G);
- w kategorii B w piątym roku po studiach są absolwenci UJ (którzy byli w tej kategorii w roku po studiach), oraz KUL, UMCS, URz, UG, UŁ i UMK (w pierwszym roku byli w kategorii G);
- najsłabiej wypadają absolwenci UAM, którzy byli w pierwszym roku w kategorii B i pogorszyli swoją sytuację – w piątym roku są w kategorii G. W tej kategorii zarówno w pierwszym, jak i w piątym roku są absolwenci UWM, UwB, UWr, UŚ, UO i USz.

Jak widać, wnioski z kategoryzacji jedynie częściowo pokrywają się z grupowaniem według kwartyli. Z jednej strony wynika to z tego, że w tym grupowaniu wzięto pod uwagę selektywność i wyniki egzaminów zawodowych. Z drugiej strony, zasadniczym powodem może być jednak to, że w grupowaniu kwartylowym wzięte były dane o pierwszym roku po studiach, a w kategoryzacji dodatkowo dane o piątym roku.

4. Podsumowanie

Poprawa sytuacji absolwentów na rynku pracy następująca wraz z ich latami pracy jest intuicyjnie oczywista i oczekiwana. Jednak zaprezentowane wyżej wyniki wskazują na znaczące zróżnicowanie zarówno sytuacji w pierwszym roku po ukończeniu studiów, jak i zróżnicowaną skalę tej poprawy. Co więcej, o ile daje się zaobserwować polepszenie przeciętnych wartości analizowanych wskaźników dla uczelni rozpatrywanych łącznie, o tyle w przypadku poszczególnych uczelni zmiany te nie są jednakowe.

Trzeba podkreślić, że choć wartości wskaźników WWB i WWZ rozpatrywane (oceniane) odrębnie dają ważne informacje, to dopiero ich łączna analiza pozwala na syntezę dającą podstawy do porównania sytuacji absolwentów różnych uczelni czy kierunków.

Bibliografia

- Altbach, Philip. 2021. Foreword: reflections on rankings. W: *Research Handbook on University Rankings. Theory, Methodology, Influence and Impact*, (red.) Ellen Hazelkorn, Georgiana Mihut, 23–30. Elgar Handbook on Education.
- Andrews, Jane, Helen Higson. 2008. Graduate employability, 'Soft Skills' versus 'Hard' Business Knowledge: A European Study. *Higher Education in Europe* 33(4): 411–422. DOI: 10.1080/03797720802522627.
- Barron, Gary. 2017. The Berlin Principles on Ranking Higher Education Institutions: limitations, legitimacy, and value conflict. *Higher Education* 73: 317–333, DOI: 10.1007/s10734-016-0022-z.
- Donetskaia, Svetlana. 2017. The Berlin Principles in Russian University Rankings. *Problems of Economic Transition*, 59(7–9), 614–626. DOI:10.1080/10611991.2017.1394756.
- Hazelkorn, Ellen, Georgiana Mihut (red.). 2021. *Research Handbook on University Rankings. Theory, Methodology, Influence and Impact*. Elgar Handbook on Education.
- Irfan, Ayhan. 2024. Research Trends in University Rankings: A Scoping Review of the Top 100 MostCited Articles in Academic Journals from 2017 to 2021. *European Review* (32)1: 80–98. DOI: 10.1017/S1062798723000595.
- Jasiński, Mikołaj, Marek Bożykowski, Tomasz Zając, Marek Styczeń i Albert Izdebski. 2015. Dokładniej, rzetelniej, taniej. Badania oparte na rejestrach publicznych jako szansa dla badań społecznych w Polsce. *Studia Socjologiczne* (216) 1: 45–72.
- Karadg, Engin, Cuneyt Belenkuyu. 2020. Determining the standard of quality: Examining the Turkish University ranking systems to the Berlin Principles. *Journal of Higher Education* 10(3): 260–268. DOI: 10.2399/yod.19.020000.
- Liu, Nian Cai, Ying Cheng. 2007. Academic Ranking of World Universities: Methodologies and Problems. W: *The world-class university and ranking: aiming beyond status*, (red.) Jan Sadlak, Nyian Cai Liu. 175–188. UNESCO-CEPES.
- Merisotis, Jamie. 2002. [Summary of the Invitational Roundtable on Statistical Indicators for the Quality Assessment of Higher/Tertiary Education Institutions: Ranking and League Table Methodologies](#). W: UNESCO – CEPES, *European Centre for Higher Education* 27(4): 475–480.

- Nykowski, Ireneusz. 2001. O *rankingach skończonego zbioru obiektów ocenianych wielokryterialnie*. Rector's Lectures, 49. Akademia Ekonomiczna w Krakowie.
- Okay-Somerville Belgin, Dora Scholarios. 2015. Między studiami a pracą – samodzielne zarządzanie karierą, zatrudnialność, sukces zawodowy. Spojrzenie na teorię kariery z perspektywy społeczno-kognitywnej. *Zarządzanie Zasobami Ludzkimi* 6(107): 33–60.
- Rocki, Marek. 2021a. Próba rankingu uczelni kształcących na kierunku prawo na podstawie oceny sytuacji ich absolwentów na rynku pracy. *e-Mentor* 2(89): 88–94. DOI: 10.15219/em89.
- Rocki, Marek. 2021b. Łączenie studiów z pracą zarobkową a wejście absolwentów wyższych uczelni na rynek pracy. *Ruch prawniczy, ekonomiczny i socjologiczny* 83(4): 205–222. DOI: rpeis.2021.83.4.14.
- Rocki, Marek. 2022. Kategoryzacja polskich uczelni akademickich w świetle danych z systemu monitorowania ekonomicznych losów absolwentów. *Gospodarka Narodowa* 4(312): 42–59. DOI: 10.33119/GN/154833.
- Rocki, Marek. 2024. Ranking szkół wyższych jako predyktor zatrudnialności. *Nauka* 3: 33–54. DOI: [10.24425/nauka.2024.151943](https://doi.org/10.24425/nauka.2024.151943).
- Rocki, Marek. 2025. O zjawisku spadku względnych zarobków absolwentów. *Ekonomista* 2: 243–258. DOI: 10.52335/ekon/195856.
- Rocki, Marek. Aleksander Werner. 2021. Absolwenci prawa rocznika 2018 na rynku pracy. *e-Mentor* 4(91): 4–15. DOI: 10.15219/em91.1527.
- Stec, Piotr. 2025. Ewaluacja dydaktyki prawa – próba stworzenia modelu. *Opolskie Studia Administracyjno-Prawne* 23(2): 1–25. DOI: 10.25167/osap.6059.
- Sursock, Andree. 2021. Quality assurance and rankings: some European lessons. W: *Research Handbook on University Rankings. Theory, Methodology, Influence and Impact*, (red.) Ellen Hzelkorn, Georgiana Mihut, 185–196. Elgar Handbook in Education.
- Tomlinson, Owen, James Butler. 2026. A ten-year retrospective analysis of medical school rankings in the United Kingdom. *BMC Med Educ* 26, 278. DOI 10.1186/s12909-025-08538-0.
- Wiberg, Mikael. 2015. Students as quality evaluators: recipe for disaster? W: *Economic challenges for higher education in Central and Eastern Europe*, (red.) Aleksander Surdej, Marcin Kędzierski, 280–292. Wydawnictwo Adam Marszałek.
- Woźnicki, Jerzy, Roman Morawski. 2002. Public and Private Education Institutiona – Joint or Separate Evaluation and Ranking: The Polish Perspective. W: *Ranking and league tables of highereducation institutions*, 461–466. UNESCO–CEPES, European Centre for Higher Education, XXVII (4).

Źródła internetowe

[Berlin Principles on Ranking of Higher Education Institutions](#). Dostęp: 21.04.2026.